

FORENINGEN RIMELIG - SKAT

25.september 2017

SKATTEUDVALGET

ATT: Alle medlemmer i skatteudvalget

Foreningen rimelig-skat er stiftet:

Foreningen Rimelig-Skat har til formål at bekæmpe den meget aggressive fortolkningsstil, der benyttes af myndighederne og domstolene – og som bevidst saboterer lovgivers arbejde.

Jeg nedenfor valgt 3 eksempler.

Fiktive indtægter SKM2014.12 LSR:

En skatteyder havde et tilgodehavende på sit eget selskab, som han aldrig fik grundet selskabets konkurs. Alligevel skulle han beskattes af dette tilgodehavende.

Det har aldrig været lovgivers hensigt, at man skal beskattes af indtægter, man aldrig har fået.

Trippelbeskatning (TfS 1990, 367 ØLD)

En entreprenør havde ladet sit selskab opføre et hus til kostpris (uden avance) til sin eks hustru. Entreprenøren, selskabet og ekshustruen blev alle beskattet af den manglende avance, hvorfor beskatningen blev på mere end 100 %.

Det har aldrig været lovgivers hensigt, at man skal beskattes med mere end 100 %.

Dobbeltbeskatning TfS 2005, 955 HRD.

En skatteyder havde indtægtsført konsulentonorar i sit selskab. SKAT mente imidlertid, at skatteyderen skulle beskattes personligt af denne indtægt. Men forlangte tillige, at både selskabet og skatteyderen skulle beskattes af den samme indtægt.

Tog skatteyderen pengene ud af selskabet for at betale skatten, skulle han beskattes en tredje gang. Altså mere end 100 % SKAT.

Det har aldrig været lovgivers hensigt.

Rimelig-SKAT går ind for en værnsregel, hvorefter fortolkningsresultater altid skal bestå rimelighedstesten.

De nuværende bevisbyrderegler er urimelige:

Skatteyderen har bevisbyrden for, at der er afholdt fradragsberettigede udgifter, men det kan ikke være rigtigt, at skatteyderen skal underlægges strafferetlige bevisbyrderegler, hvor enhver tvivl skal komme skattemyndighederne til gode.

Er der således mere end 50 % sandsynlighed for, at skatteyderen har afholdt fradragsberettigede udgifter, skal skatteyderen have tildelt fradraget.

Desværre kører køre SKAT under parolen:

Lov og ret er hvad der gavner den danske statskasse

Er der usikkerhed om fakta, er det også udelukkende skatteyderens problem. Heri ligger, at skattemyndighedernes fakta-påstande antages at være sande – selvom de er meget lidt sandsynlige. Skattemyndighedernes fakta-påstande skal blot være teoretiske mulige.

Derudover er bevisbyrdereglerne præget af formalisme. Skattemyndighederne nægter fradrag for afholdte udgifter med henvisning til, at grundbilaget ikke opfylder alle formaliakravene i bogføringsloven – selvom det via kontoudtog mv. er åbenbart, at der er afholdt fradragsberettigede udgifter.

Hovedparten af de forhøjelser skattemyndighederne foretager skyldes ikke, at skatteyderen har selvangivet forkert, men fordi skatteyderen snubler i noget formalia.

Rimelig-SKAT går ind for, at SKAT skal udarbejde en kort bevisreddegørelse efter anerkendt videnskabelig metode, hvis man vil gøre gældende, at skatteyderen ikke har løftet sin bevisbyrde. Disse bevisreddegørelser skal indsamles. Og hvert år skal et uafhængigt organ udtale sig om de udarbejdede bevisreddegørelser til Folketinget

SKAT og klageinstanserne kan ikke blot lakonisk skrive:

”Skatteyderen har ikke med sin indsendte dokumentation og forklaringer løftet bevisbyrden for, at der afholdt fradragsberettigede udgifter”

Eller

”Skatteyderen forklaring er ikke understøttet af tilstrækkelig objektiv dokumentation, hvorfor SKAT får medhold”

Eller

”Skatteyderen har ikke givet en troværdig driftsøkonomisk begrundelse for det juridiske set-up. Det påhviler derfor skatteyderen at dokumentere, at selskabsetableringen har tilstrækkelig økonomisk substans. Skatteyderen har ikke med sin indsendte dokumentation og forklaringer løftet denne bevisbyrde”

Disse paradigmebegrundelser skal ikke kunne bruges fremover.

Klageinstanserne virker ikke:

Alle private skatterådgivere ved, hvor svært det er at vinde skattesager. Har skatteyderen modtaget en forkert afgørelse fra SKAT har han to muligheder.

Han kan klage til Skatteankenævnet eller Landsskatteretten. Klager han til Skatteankenævnet er chancen for at få en korrekt afgørelse ca. 50 % ifølge vores statistik.

Klager han til Landsskatteretten er chancen ca. 65 %.

Har man fået en forkert afgørelse fra Landsskatteretten/Skatteankenævnet og klager til domstolene er chancen for en korrekt afgørelse ca. 20 % ifølge vores statistik.

Men hvorfor producerer klageinstanserne så mange fejlagtige afgørelser?

Alle skatteeksperter er enige om, at korrekte afgørelser kræver 3 ting. For det første skal sagsbehandleren være faglig kompetent. For det andet skal sagsbehandleren have den fornødne tid. For det tredje skal der være en overvågning af det arbejde klageinstansen foretager.

Man kan diskutere, hvornår man er faglig kompetent, men de fleste skattefolk er enige om, at det kræver en skatteuddannelse og minimum 2-5 år fuldtidserfaring. Har man en generel uddannelse som jurist, cand.merc.jur eller cand.merc.aud – uden en specifik skatteuddannelse – bør der kræves 5-7 års erhvervs erfaring, før man opfylder kompetencekravet.

Lad os tage Skatteankenævnet først. Sjældent har nævnsmedlemmerne nogen skattefaglig baggrund. Typiske består medlemmerne af skolelærere, taxichauffører, pensionerede oberster etc. Nævnsmedlemmerne er nemlig normal udvalgt fra de lokale partiforeninger uden nogen skelen til, om de har skattefaglige forudsætninger.

Skatteankenævnet får hjælp af Skatteankestyrelsen, der sagsforbereder og udarbejder et forslag til afgørelse. Men hvis Skatteankestyrelsen udarbejder en forkert indstilling, er chancen for en korrektion næsten nul procent.

I Landsskatteretten er det lidt bedre. Her har retsformanden en relevant skatteuddannelse. Men de øvrige retsmedlemmer har ingen specifik skattemæssig erhvervs erfaring. F.eks. er Frank Aaen fra Enhedslisten et af nævnsmedlemmerne. Dertil kommer, at retsformanden de facto er en del af Skatteankestyrelsen, hvilket ikke er helt betryggende.

For også i Landsskatteretten er det Skatteankestyrelsen, der forbereder sagen. Men udarbejder Skatteankestyrelsen en forkert indstilling til Landsskatteretten, er chancen for en korrektion under 20 %.

De administrative klageorganer er således utroligt afhængige af Skatteankestyrelsen, da de ikke selv besidder den fornødne ekspertise. Der sidder mange kompetente personer i Skatteankestyrelsen, men også mange uerfarne – og de virker tillige stressede. Derudover er der ingen skattefaglig overvågning af Skatteankestyrelsen.

Domstolene er ubetinget det ringeste klageorgan. Ingen af dommerne har en skattefaglig baggrund, og de har tillige ikke tiden til de komplicerede skattesager. Derudover er der ingen overvågning. For at gøre ondt værre har de ingen hjælp fra skatteeksperter.

For skatteyderen er det stort set umuligt at vinde skattesager ved domstolene – uanset hvor forkert afgørelsen er.

Hvor galt det kan gå, så vi med golfspilleren Søren Hansen og fotomodellen Camilla Vest. Personerne var skattemæssig tilmeldt i udlandet, men byretsdømmerne mente personerne burde være tilmeldt i Danmark da de erhvervsbetingede overnatninger i Danmark oversteg det tilladte.

Personerne blev dømt – tillige i en straffesag. Under skattesagen med Stephen Kinnocks kom det frem, at opholdet i Danmark var inden for rammerne af skattemyndighedernes praksis.

Camilla Vest nåede at blive reddet da hendes sag stadigvæk var verserende, men golfspilleren Søren Hansen nåede det ikke.

Den nye “Skatteombudsmand”

Ombudsmanden har nu fået en særlig skatteafdeling på 10 personer, hvilket på papiret lyder meget fint.

Chef for den skatteafdeling er Louise Vadheim Guldborg, der ifølge hendes CV ikke har nogen skatteuddannelse eller erfaring hermed. Hvis det også er gældende for de øvrige 9 medarbejdere, må man med rette betvivle, om afdelingen udtrykker et reelt ønske om øget retssikkerhed.

Eller også tror politikerne, at en jurist med speciale i international søret kan vurdere skattesager på samme niveau som skattespecialister, hvis de blot bruger et par ekstra timer på at læse de relevante skattebestemmelser. Man kan ikke afvise, at det var korrekt for 70 år siden, men i dag er det fuldstændig håbløst.

Rimelig-SKAT tror desværre, at den nye afdeling kun er designet til at finde ligegyldige formaliafejl, men ikke til at korrigere egentlige fejlagte afgørelser. Afdelingen skal primært hvidvaske det arbejde, der foretages af Skatteankestyrelsen.

Rimelig-SKAT går ind for en skattedomstol med indkaldte skatteeksperter og under overvågning af universiteterne, der hvert år skal give politikerne en udtalelse omkring domstolens arbejde.

Med venlig hilsen

Thorbjørn Henriksen

Cand.merc.aud, MTL

